

Fra: Klaus.Vilner [mailto:Klaus.Vilner@wanadoo.fr]
Sendt: 20. marts 2009 16:27
Til: Liza Christensen
Emne: henvendelse til skatteudvalget

Til Folketingets Skatteudvalg
og til Skatteministeren,
Folketinget,
Christiansborg,
DK - 1218 København K.

Vedrørende lovforslag L 125

Herved skal jeg tillade mig at rette henvendelse til Folketingets Skatteudvalg og til Skatteministeren i anledning af, at loven om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem Danmark og Frankrig, respektive Spanien, er foreslået revideret ved fremsættelse af lovforslag L 125 i Folketinget.

Da loven i sin tid blev fremsat, måtte man formode - også gennem de bemærkninger, der blev fremsat i lovforslaget - at der ville blive indledt forhandlinger mellem parterne med henblik på at de tidligere dobbeltbeskatningsoverenskomster blev afløst af nye, og at lovens overgangsregler derfor kun ville få begrænset betydning.

Nu viser det sig imidlertid, at Danmark med meget stor sandsynlighed kan komme til at stå uden dobbeltbeskatningsoverenskomster med Frankrig og Spanien i en betragtelig periode.

På denne baggrund kan der være anledning til at se formuleringerne af overgangsordningerne efter i sømmene.

I den anledning skal jeg henlede skatteudvalgets medlemmers og skatteinisterens opmærksomhed på formuleringen af lovens § 3. stk. 2. Denne bestemmelse fastslår, at hvis et ægtepar den 28. november 2007 var bosat i Frankrig eller i Spanien, og den ene ægtefælle (herefter kaldet A) oppebar dansk pension den 31. januar 2008, fritages den anden ægtefælle (herefter kaldet B) også for dansk skat af sin danske pension, selvom udbetaling af denne først påbegyndes efter den 31. januar 2008, "så længe ægteparret forbliver hjemmehørende i Frankrig henholdsvis Spanien".

Det er altså en betingelse for skattefritagelse, at begge ægtefæller bliver boende i Frankrig eller i Spanien.

Ved formuleringen af bestemmelsen synes man at have forudsat at ægteskaber vedvarer til evig tid eller såfremt ægtefællerne skulle afgå ved døden, at dette sker samtidigt, og erfaringerne viser, at dette næppe er særligt hyppigt forekommende.

Hvis man tænker sig, at begge ægtefæller var bosiddende i Frankrig eller i Spanien den 28. november 2007, og ægtefælle A oppebar pension den 31. januar 2008, vil ægtefælle B's pension blive fritaget for skat, selvom vedkommendes pension først kommer til udbetaling efter den 31. januar 2008. Men sker der dernæst det, at ægtefælle A afgår ved døden, kan bestemmelsen i § 3 stk. 2. opfattes således, at ægtefælle B's skattefritagelse ophører, for nu er B ikke længere ægtefælle men enke eller enkemand, og hvor den tidligere ægtefælle A befinder sig skal være usagt, men det er i hvert fald ikke længere hverken i Frankrig eller i Spanien.

Jeg kan ikke andet end forestille mig, at en eventuel sådan fortolkning af bestemmelsen fra lovgivers side har været utilsigtet.

Når det har været hensigten at beskytte personer, som på grund af alder har svært ved at tilpasse deres økonomi til den ændrede beskatning, og når dette hensyn også bør gælde for ægtefæller til disse personer (jfr. ministerens svar af 13 marts 2009, bilag 19, in fine), bør dette hensyn vel så meget desto mere gælde for personer, som nu er blevet endnu ældre, og som nu ovenikøbet står alene.

Jeg skal på denne baggrund venligst anmode om at få bekræftet, at det ikke har været hensigten, at skattefritagelsen skulle ophøre for personer, som kommer i ægtefælle B's situation.

Såfremt dette er tilfældet, kunne bestemmelsen ændres fra "så længe ægteparret forbliver hjemmehørende i Frankrig henholdsvis Spanien" til " så længe den anden ægtefælle forbliver hjemmehørende i Frankrig henholdsvis Spanien".

Jeg skal venligst anmode skatteudvalgets medlemmer og skatteministeren om at overveje mit forslag.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Pallies le Bourg,
F - 12540 Le Clapier
France

Telefon: 00 33 565 99 38 21

e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr